

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fejér Megyei Bíróság Dr. Kiss Csaba ügyvéd [redacted] által képviselt PANGEA Kulturális és Környezetvédelmi Egyesület (8426 Pénzesgyőr, Béke u. 57.) I.r., Somlainé Domján Margit [redacted] II.r., Mészáros Ferenc [redacted] III.r., Péterné Rózsa Mária [redacted] IV.r. felpereseknek, akiknek pernyertessége érdekében a Ríz Balázs által képviselt Magasbakony Környezetvédelmi Egyesület [redacted] beavatkozott, - Dr. Gyönyörű Zoltán ügyvéd [redacted] által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (1016 Budapest, Mészáros u. 58/A.) alperes ellen, akinek pernyertessége érdekében Dr. Borbíró István ügyvéd [redacted] által képviselt EETEK Hárskút Szélerőmű-park Kft. (1132 Budapest, Váci út 22-24.) beavatkozott, közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

a bíróság az alperes 14/1684-15/2006. számú, valamint az azt kijavító 14/1684-24/2006. számú határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően **hatályon kívül helyezi**, és a közigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesek jogi képviselőjének 150.000,- (egyszázötvenezer) Ft + áfa perköltséget.

A perben felmerült eljárási illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A bíróság a felperesek keresetlevele, az alperes nyilatkozata, továbbá a perbe becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást tárta fel:

Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság 2004. október 18-án kelt 81626-44/2004. számú határozatával elutasította az EETEK Hárskút Szélerőmű-park Kft.-nek (a továbbiakban: Kft.) a Hárskút és Lókút külterületén kialakítani kívánt 30 db, 1500 KW névleges teljesítményű szélerőműből álló, 45 MW összteljesítményű szélerőmű-park létesítésére irányuló környezetvédelmi engedély kérelmét. A kérelem elutasítása a

Balatonfelvidéki Nemzeti Park Igazgatóság (a továbbiakban: BNPI) elutasító szakhatósági állásfoglalásán alapult.

A BNPI szakhatósági nyilatkozatát ugyan az 1957. évi IV. tv. (a továbbiakban: Áe.) szabályaihoz képest határidőn túl tette meg, azonban a szélerőmű-park létesítéséhez szükséges környezetvédelmi engedély kiadásához táj- és természetvédelmi szempontból nem járult hozzá. Álláspontja szerint a térség faunájára vonatkozó vizsgálatokat nem végezték kellő időtartamig, a tervezési terület két Natura 2000-es terület között fekszik, ezért a létesítmény veszélyezteti a migrációt, potenciális veszélyforrás, így ellentétes a természetvédelmi törvény előírásaival, irreverzibilis folyamatokat indukál, tájképi érdekeket sért és a területre vonatkozó konkrét szélmerési eredmények továbbra sem állnak rendelkezésre.

A BNPI szakhatósági állásfoglalása utalt a Veszprém Megyei Területrendezési Tervre (a továbbiakban: MtrT.) is, melynek alapján a környezetvédelmi engedéllyel érintett település közigazgatási területe tájképvédelmi területek övezetében helyezkedik el. Megjegyezte, hogy ugyan a megyei területrendezési terv még nem került elfogadásra, azonban az a térség terület felhasználásának feltételeit olyan hosszú távon határozza meg, hogy egy, az engedélykérelemben foglalt volumenű projekt megvalósításakor már a területrendezési terv tervezetét is indokolt figyelembe venni. A BNPI ugyancsak utalt arra, hogy maga a kérelmező is hivatkozott a KvVM Természetvédelmi Hivatala által kiadott Tájékoztató a szélerőművek elhelyezésének táj- és természetvédelmi szempontjairól című dokumentumra. Annak az engedélyezési eljárás fejezete külön is foglalkozik a járulékos létesítmények környezetvédelmi engedélyeztetésével, miszerint a szélerőmű környezetvédelmi engedélyeztetési eljárása és a villamosvezeték kiépítésének környezetvédelmi engedélyeztetési eljárását nem indokolt egymástól szétválasztani.

Fellebbezést követően a másodfokú hatóság 145205-16/2004, 2005. január 18-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el. A másodfokú határozatban a hatóság kifejtette, hogy az Áe. 66. §-ában biztosított teljes körű felülvizsgálati jogkör alapján azért került sor az elsőfokú határozat megsemmisítésére, mert az előzetes tanulmány a 20/2001. (II. 14.) Korm. rend. 6. § (2) bekezdésének nem felelt meg.

Ugyancsak kifogásolta, hogy a hatástanulmány és a kiegészítő tanulmány összesen négy oldal terjedelemben foglalkozik a tervezett létesítmény tájképi hatásainak elemzésével. Álláspontja szerint a tájpotenciál, a tájhasználat, tájkarakter, tájjelleg, tájterhelhetőség, tájkarakterbe illeszthetőség vizsgálatának számos szakmailag elfogadható, kidolgozott eljárása van. Ezért tájképvédelmi szempontból a tervezett beruházás további vizsgálata szükséges a megadott szempontok szerint.

A megsemmisítő határozat kiemeli, hogy a jelenlegi tájhasználat értéke abban rejlik, hogy alacsony a terület beépítettsége, **így a létesítmény telepíthetőségének indokoltsága az érintett területen kétségbe vonható.**

Az új eljárás során az elsőfokú hatóság 2005. február 14-én részletes hiánypótlási felhívást intézett a kérelmezőhöz.

A hiánypótlást követően az elsőfokú közigazgatási szerv 2005. június 1-jén kelt 81626-27/2005. számú határozatával környezetvédelmi engedélyt adott a Kft. részére az eredeti kérelemben szereplő 30 db 45 MW összteljesítményű szélerőmű-park létesítésére.

A rendelkező rész tartalma szerint a nagyfeszültségű hálózati betáplálás biztosítására egy 20/120 KW-os al-állomás létesül. Az áramszolgáltató-hálózatra való csatlakozás 8 km hosszú, a pótlólag benyújtott helyszínrajz szerint részben földkábel, részben légkábel kialakítású, 120 KW-os vezetéken keresztül Márkó térségében történik. **A transzformátor és a részben földkábel, részben légvezeték létesítésére előzetes környezeti hatástanulmány benyújtásával majd környezetvédelmi engedélyt kell kérni az elsőfokú hatóságtól.**

A rendelkező rész 3.03. pontjában a természetvédelmi előírások között szerepel, hogy a beruházás megvalósítása során felmerülő táj- és természetvédelmet érintő kérdésekben a felügyelőséggel előzetesen egyeztetni kell. **Az építési engedélyezési tervhez a MF 20372 számú szabvány szerinti tájvizsgálatot és tájértékelést kell csatolni, a valós telepítési körülmények, illetve a kapcsolódó jogszabályi előírások figyelembevételével.**

A 3.04. pontban szereplő szakhatósági előírások között az **ÁNTSZ** rögzíti, hogy a Hárskút község lakóterülete A pontjának zajterhelésére vonatkozó számítás 29 dBA értéket feltételez, ez csak 1 dB-lel marad el a megengedett éjszakai határértéktől és a számításnál 103 dB hangteljesítménnyel számolnak, holott a tanulmány adatai között szerepel, hogy **7,7 m/s szélsősebességnél (28 km/h) képesek üzemelni. Erre a szélsősebességre vonatkozóan a tanulmányban nincs adat. Nem zárható ki határérték-túllépés** Hárskút község lakóterületének A pontja vonatkozásában 30 km/h szélsősebesség, illetve extrém meteorológiai helyzetben álló turbinák esetében sem.

Az elsőfokú határozat az indokolásában idézi a korábbi másodfokú megsemmisítő határozatban szereplő, az előzetes tanulmány további szükséges tartalmi követelményeit.

Ezt követően az indokolás az új eljárás adatai alapján részletezi az engedély megadásának egyes szempontjait. Ezen belül tartalmazza (12. oldal), hogy „az elvégzett előzetes számítások szerint a szélrozmű-park üzemeltetéséből a védendő létesítmények környezetében **határértéket meghaladó környezeti zajterhelés nem várható**”.

„A térség természeti szépségeiben gazdag és egészséges környezetű kismedencéinek települései a kistáj üdülő és turisztikai idegenforgalmának természetes központjai. **A szélrozmű-tornyok a területen hangsúlyos tájképi elemet fognak jelenteni.** A rendelkezésemre álló információk és az előzetes környezeti tanulmány alapján tájvédelmi kikötéseimet úgy fogalmaztam meg, hogy a tájkép védelme érdekében a beruházás megvalósulása nyomon követhető legyen.”

A továbbiakban az indokolás az alábbiakat rögzíti: **„A szélturbina rotorjai a madárvilágot veszélyeztethetik.** Tárgyi beruházás hatásterületén, illetve közvetlen közelében az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rend. 5. sz. mellékletében említett különleges madárvédelmi terület „Északi-Bakony”, valamint a 7. sz. mellékletben említett kiemelt jelentőségű különleges természetmegőrzési területnek jelölt terület „Papod és Miklád” helyezkedik el. **Az egyes szélturbinák közül az 1, 2. és 4. sz. torony 100 m-en belül, az 5. sz. torony 150 m-re helyezkedik el az előzőekben említett „Északi-Bakony” különleges madárvédelmi terület szélétől.**”

Egyéb szempontok vizsgálata során az indokolás az alábbiakra tér ki: „A hiánypótláshoz mellékelte térkép szerint a korábbi nyilatkozatokkal ellentétben a hálózati betápláló vezeték jelentős részarányban légkábelként kerül kiépítésre. **Ennek pontos**

nyomvonalát, kialakítását és környezeti hatásait az előzetes környezeti tanulmány nem ismerteti, így tekintettel arra, hogy az ilyen jelentős beruházások környezeti hatásait komplexen, a kapcsolódó létesítményekkel együtt kell vizsgálni, a hálózati csatlakozás hatásai nem mellőzhetők.

Ugyanakkor a kérelmező szóbeli tájékoztatása szerint a tervezés jelenlegi stádiumában a hálózati csatlakozás végleges lehetősége nem áll rendelkezésre, ezért mint kapcsolódó létesítményt, jelen eljárás során nem tudták teljes körűen feltárni.”

Az indokolás 16. oldalán az alábbi megállapítás szerepel: „A rendelkező részben foglalt előírásokkal biztosított az előzetes környezeti tanulmányban nem kellő részletességgel kidolgozott kérdések további érdemi vizsgálata, illetve felügyelete, ezért nem tartottam szükségesnek részletes környezeti tanulmány benyújtásának előírását.”

A határozat jogalapjául a hatóság az 1995. évi LIII. tv. 66. § (1) bekezdés a), 70. § (2) bekezdés b) és 72. § (1) bekezdését, továbbá a 20/2001. (II. 14.) Korm. rendeletet jelölte meg.

A felperesek fellebbezést nyújtottak be az elsőfokú határozat ellen. Azt számos ponton kifogásolták. Ezen belül is azt, hogy a felügyelőség eltekintett a környezeti hatásvizsgálatról szóló rendelet kifejezett ajánlásai ellenére a részletes környezeti hatásvizsgálattól, így felvetődik az engedély jogszerűségének a kérdése is.

A másodfokú hatóság 14/4004-20/2005. számú, 2005. szeptember 22-én kelt határozatával az elsőfokú döntést jóváhagyta.

Abban megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos. Hivatkozott az R. 1. § a)-b) pontjaira, azokat részletezte is, majd pedig megállapította, hogy környezetvédelmi szempontból a becsatolt előzetes környezeti hatástanulmány és hiánypótlása ismerteti a környezetre gyakorolt hatásokat (légszennyezés, talaj, zaj, hulladék). A hatástanulmányokban leírtak alapján megállapítható, hogy az üzemeltetés várhatóan nem jelent többletterhelést a környezetre. A tájvizsgálattal kapcsolatban rögzítette, hogy az **építésügyi hatósági engedélyezés során** a felügyelőség szakhatóságként működik közre és ennek során **köteles a tájértékelés elemzését elvégezni és az erre vonatkozó kikötéseit megtenni.**

A fellebbezéseknek arra a felvetésére, hogy miért nem került elrendelésre a részletes környezeti hatásvizsgálat, a másodfokú hatóság nem reagált.

A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes 14/4004-20/2005. számú határozata felülvizsgálatára. Abban jogszabálysértésre hivatkozással a másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérték, továbbá az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését.

Jogszabálysértésként megjelölték az R. 10. § (1) bekezdését. Hivatkoztak továbbá arra, hogy az 1995. évi LIII. tv., illetőleg az R. 6. §-a tartalmazza a hatástanulmány tartalmi elemeit. Ezt követően a felperesek a keresetlevélben az R. 6. § (2) bekezdésében foglalt követelmények teljesítését részletezték. Ezen belül a telepítési hely és annak lehatárolása a térképen kitéttel kapcsolatban kifogásolták, hogy a telepítéstervezet helyén az ingatlanok helyrajzi száma és 6. sz. melléklet szerinti térképi lehatárolás több ponton nem egyezik egymással.

A felperesek keresetlevelükhöz csatolták a „Szélergia és természetvédelem” című kiadványt, amelyet a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Természetvédelmi Hivatala adott ki 2005. májusában.

Ugyancsak csatolták Hárskút község településrendezési tervének településszerkezeti tervét, a Veszprém MtrT. tájképvédelmi területi övezetét, védett természeti terület övezetét, a szélérőművekkel kapcsolatos adatok vizsgálatát földmérési szempontból, utóbb az OPAKFI Tudományos Egyesület Zaj- és rezgéscsökkentési Szakosztály szakvéleményét a Hárskút külterületére tervezett szélérőmű-park környezeti zajhatásáról valamint a Magas-Bakony Környezetvédelmi Egyesület beavatkozóinak a környezeti hatástanulmányban szereplő látványtervekről szóló elemzését.

A felperesek hivatkoztak arra, hogy a 275/2004. (X. 8.) Korm. rend. (a továbbiakban: Natura 2000-es rendelet) hatálybalépésével annak mellékletében megjelölt különleges madárvédelmi területek Natura 2000-es területekké váltak. A felperesek rögzítették azt is, hogy a perbeli beruházás helyszínén kívül még nem volt olyan szélérőmű beruházás, amelyet tájképi vagy ökológiai övezetbe engedélyeztek volna.

A felperesi beavatkozó (14/II/F. szám alatt) az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte a felperes által megjelölt indokokkal egyezően.

Az alperes a felperesek keresetének elutasítását kérte, továbbá a felperesek perköltség megfizetésére kötelezését. A bizonyítás tekintetében felhívta a Pp. 164. §-át és arra hivatkozott, hogy a keresetlevél semmiféle bizonyítási eszközt nem ajánl fel, a felperesek bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. A keresetlevél azon túlmenően, hogy bizonyos kételyeket, hiányosságot fogalmaz meg, ezeknek jogi szempontból értékelhető és figyelembe vehető szakmai megalapozottsága teljességgel hiányzik. Az alperes úgy nyilatkozott, hogy a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatánál, amennyiben a jogszabály a mérlegelés szempontjait nem határozza meg, akkor a bíróság sem vizsgálhatja, nem kérheti számon ezeknek a szempontoknak a betartását a közigazgatási hatóságtól.

Az alperesi beavatkozó (14/II/A. szám alatt) ugyancsak a felperesek keresetének elutasítását kérte. Abban rögzítette, hogy nincs olyan beruházás, amely semmilyen változással ne lenne a környezetére. A felperesek pedig ezt várnák el jelen esetben. Ugyanakkor a területen nincs abszolút korlátozás, nincs olyan ok, határérték vagy jogszabály, ami kizárná azt, hogy a szélérőmű oda megépülhessen. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú határozat 2005. június 1-jén keltezett és akkor még nem került közzétételre a Natura 2000-es területekkel kapcsolatos pontos területi nyilvántartás.

A bíróság a tárgyaláson felhívta az alperest, hogy miután a felperesek a közigazgatási határozat tényállását vitatják, ezért a bizonyítás az alperest terheli.

Az alperes a per során 2006. május 18-án kelt 14/1684-15/2006. számú határozatával a korábbi 14/4004-20/2005. számú határozatát v i s s z a v o n t a. A rendelkező részben a továbbiakban egyrészt kijavította, másrészt módosította az elsőfokú határozat helyrajzi számait, illetőleg település szerinti megoszlását, ugyancsak az EOVS koordinátákat. Egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A határozat indokolása lényegében megegyezik a korábbi másodfokú határozat indokolásával. Befejező részében pedig utal a felperesek keresetére az EOVS koordináták és helyrajzi számok kapcsán. Annak alapján saját hatáskörében eljárva vizsgálta felül a bíróság által még el nem bírált határozatát.

A felperesek keresetet nyújtottak be az alperes 14/1684-15/2006. számú határozata felülvizsgálatára. Abban jogszabálysértésre hivatkozással kérték az új másodfokú határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és szükség esetén az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését.

A bíróság a keresetlevelet a folyamatban lévő jelen perhez rendelte utóiratként csatolni.

A bíróság a Pp. 337. § (3) bekezdése alapján a továbbiakban a felpereseknek az alperes saját hatáskörben meghozott új határozatára beadott kereseti kérelme alapján folytatta a per tárgyalását.

Az ismételten benyújtott keresetlevélben a felperes eljárási jogszabálysértésre is hivatkozott a visszavont és újonnan kiadott határozatra vonatkozóan, ezen belül a Ket. egyes szakaszait jelölte meg.

Az anyagi jogszabálysértések tekintetében továbbra is hivatkozott az R. 10. § (1) bekezdésére, 6. § (2) bekezdésén belül az aa), ab), bc), bd), be) és bf) pontjaira, továbbá a 6. § (5) és (7) bekezdéseire, a Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének 5/2005. (V. 27.) rendeletére, (MtrT.), továbbá a Natura 2000-es rendeletre és az Európa Tanács 92/43/EGK irányelve 6. cikkére.

Az eljárási jogszabálysértést abban jelölte meg a felperes, hogy az alperes az elsőfokú határozatot nem módosíthatta volna, azt csak megváltoztathatja az Áe. 66. § (2) bekezdése alapján. A határozat jogorvoslati tájékoztatója jogszabálysértő, mert abból azt lehetett kivenni, hogy az új határozattal szemben csak a bíróság előtt már folyamatban lévő perben lehet jogorvoslatot kérni, ugyanakkor ez egyben azt is jelenti, hogy aki ebben a perben még nem szerepel félként, pontosabban a korábbi határozat ellen nem nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, az már az új határozat ellen sem nyújthat be.

Az anyagi jogszabálysértések körében a felperes kiemelte, hogy az alperes nem tisztázta kellően a létesítmény tájra, valamint az ökológiai rendszerre gyakorolt hatását.

Hivatkozott arra, hogy az R 4. sz. melléklete (ugyan nem taxatív) megadja a részletes környezeti hatásvizsgálat szükségességének eldöntéséhez a szempontokat. Ennek 2.a/ pontja szerint vizsgálandó a telepítési hely és a feltételezhető hatásterületek érzékenysége, ezen belül különösen a táj érzékenysége, tekintettel a jelenlegi területhasználatra, tájhasználatra és a tájképre.

Rámutatott arra, hogy az alperes mérlegelési jogkörében jár el akkor, amikor arról dönt, hogy az R. 1. sz. melléklet B./ fejezetébe tartozó tevékenységek esetén előírja-e részletes környezeti hatásvizsgálat elvégzését, avagy sem. Az alperes döntése meghozatalakor kötve van a jogszabályban megadott kötelezően vizsgálandó szempontokhoz, továbbá azokon túl az ügy egyediségére figyelemmel a vizsgálati körbe további szempontokat is bevonhat. Véleménye szerint a tájvizsgálat és tájértékelés elemzését az alperes nem végezte el, nem ellenőrizte a hatástanulmány erre vonatkozó állításait, továbbá egyáltalán nem tette a döntéshozatala alapjául a fent említett tájjal kapcsolatos vizsgálatokat. A felperes visszautalt arra, hogy már a BNPI által kiadott korábbi szakhatósági állásfoglalás is hiányolta a konkrét területen elvégzett részletes vizsgálatokat.

Álláspontja szerint az új eljárásban történt hiánypótlás ellenére az R. 6. § (2) bekezdés aa) pontjában előírt előzmények körében változatlanul nem tért ki arra a hatástanulmány kiegészítése, hogy milyen alternatív helyszíneket vizsgált a telepítés helyszínéül környezetvédelmi szempontból a Kft. és ezzel párhuzamosan nem ad választ arra, hogy miért éppen a Magas-Bakony tájvédelmi körzettől 1200 m távolságra, két Natura 2000-es terület közé ékelve, védett természeti terület védőövezetére, tájképvédelmi övezet területére kívánja telepíteni a szélérőműtelepet.

Az R 6. § (2) bekezdés ab) pontjával összefüggésben hivatkozott a vonatkozó terület és településfejlesztési tervekre, ezen belül az MtrT továbbá a Veszprém Megyei Területrendezési Tervének Megyei Szabályozási Ajánlásáról szóló 54/2005. (V. 19.) MÖK határozatra (a továbbiakban: MÖK ajánlás). Rámutatott, hogy az alperes új határozatának meghozatalakor már hatályos volt a megyei területfejlesztési terv és az ajánlás is. Eszerint Hárskút és területe tájképvédelmi övezetbe tartozik.

A telepítés konkrét helyszínével összefüggésben a felperesek észrevételezték, hogy amellet, hogy az új határozat az EOV koordinátákat kijavította, a területek helyrajzi számozása továbbra sem pontos.

A R 6. § (2) bekezdés bd) és bf) pontjaival összefüggésben kifogásolták a szélérőmű és a hálózati csatlakozás, illetőleg vezetékek környezetvédelmi engedélyezésének elválasztását egymástól. Hivatkoztak e körben a MÖK. ajánlásra is, miszerint belterületen az új vezetéket 120 kW-os vagy annál alacsonyabb feszültség szint esetén földalatti vezetéssel kábelen javasolt elhelyezni a táj- és településképvédelme érdekében.

Az R 6. § (5) bekezdése tartalmi meghatározásával összefüggésben a hatástanulmánynak a madarak fő vonulási irányával, a denevérpopulációra vonatkozóan hiányolták a konkrét, illetőleg kellő mélységű vizsgálati adatokat. E körben ugyancsak visszautaltak a BNPI korábbi szakhatósági állásfoglalására.

A zajhatás tekintetében az ÁNTSZ szakhatósági állásfoglalását megalapozatlannak tartották. Hivatkoztak arra, hogy az ÁNTSZ maga is megállapította, hogy hiányos a hatástanulmány, ugyanakkor mégis megadta hozzájárulását a tervezett beruházáshoz. Rámutattak arra is, hogy az ÁNTSZ szakhatósági állásfoglalásával ellentétes a határozat azon indokolása, hogy nem várható a határértéket meghaladó zajterhelés.

A módosított határozat telepítési koordinátái szerint ugyanakkor nem készült zajszámítás. A saját hatáskörben történt döntés felülvizsgálat során ismételt meg kellett volna keresni az ÁNTSZ-t, mint szakhatóságot, hogy a módosított EOV koordinátákra is tudjon nyilatkozni. E körben vitatták egyébként a zajszámítás kiindulási adatait is, ami a szakhatósági állásfoglalás alapjául szolgált.

A felperesek a zajterheléssel kapcsolatban az ÁNTSZ szakhatósági állásfoglalásával összefüggésben – mely szakhatósági állásfoglalás maga is elírást tartalmaz (29 dBA-t jelölt meg, helyesen 39 dBA) és utal arra, hogy a tényleges üzemelési szélsőbességre vonatkozóan a tanulmányban nincs adat, - előadták, hogy az előzetes környezeti hatástanulmány 77. oldalán található 19-es táblázat a 7,7 m/s feletti szélsőbességre várható zajterhelést 105 dB-ben adja meg. Ez egyébként megfelel a gyártó közlésének is, ami szerint a 105 dB a referencia-kibocsátási hangteljesítmény. Ezzel a referencia-kibocsátási hangteljesítménnyel számolva a tervezett létesítmény nem 1 dB-lel a határérték alatt, hanem 1 dB-lel a határérték felett van.

Álláspontjuk szerint ezért az ÁNTSZ-nek hiánypótlásban kellett volna kérnie a referencia értékekkel megismételt zajszámítást, ezzel szemben azonban az irreleváns 103 dB értékű kibocsátási teljesítmény eredetét nem értette és kísérletet sem tett annak tisztázására.

Véleményük szerint a hatástanulmány zajszámítás mellékletét képező MF 15036 „hangterjedés a szabadban” című nem kötelezően alkalmazandó szabvány szélerőművekre nem alkalmazható, illetve hibás eredményeket ad. A légköri akusztika egyes alapvető jelenségeiről csak említést tesz, de nem számszerűsíti azokat. E körben a felpereseknek szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványa volt.

Az R 6. § (7) bekezdéséhez kapcsolódóan a táj és ökológiai viszonyokban várható változások részletes leírásával összefüggésben kifejtették álláspontjukat a tájképvédelmi szempontok vizsgálatának elmaradásáról, kritika alá vetették a hatástanulmányhoz csatolt látványterveket.

A HtrT. (Hárskút és Lókút községek rendezési tervei) 18. § (3) bekezdése szerint a 0/8 helyrajzi számú terület régészeti lelőhely, erre a tényre figyelemmel a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal szakhatósági hozzájárulását nem fogadták el.

Kérték, hogy az alperes igazolja, hogy eleget tett az R. 12. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének.

Hivatkoztak a Pp. 336/A. § (2) bekezdésére, - az alperes bizonyítási terhére - .

Az alperes a felperes ismételt keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint az új másodfokú határozat eljárási jogszabályokat, nevezetesen az Áe. szabályait nem sérti.

A Pp. 164. § (1) bekezdésére hivatkozva véleménye szerint a felpereseknek kell bizonyítani állításukat. Ugyanakkor a felperesek bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő a keresetlevélben. Az R. 10. § (2) bekezdése és a 4. sz. melléklet szerinti mérlegeléssel összefüggésben megítélése szerint a mérlegelés szempontjairól az alperesi határozat teljes körűen számot adott, a tényállás teljes körű feltárását követően azt megfelelően indokolta, így az alperesi határozat jogszerű. A felperes által az R 6. § (2) bekezdésének egyes pontjaira vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy a kiegészített hatástanulmány tartalmát tekintve összességében teljes mértékben megfelel a jogszabályi követelményeknek.

Az előzetes környezeti hatástanulmány kifüggesztésére előadta, hogy az valamennyi településen a jogszabályi rendelkezések szerint megtörtént. Hárskút és Lókút jegyzőjének tájékoztatása szerint az önkormányzatokhoz a kifüggesztés ideje alatt lakossági észrevétel nem érkezett.

A felperesek által az Országos Területrendezési Tervre (továbbiakban: OtrT.) való hivatkozás általános és elvi jellegű követelményeket tartalmaz, amelyeknek a tervezett beruházás, figyelemmel a hatósági kikötésekre is, megfelel. A szakhatósági álláspontokkal, észrevételekkel összefüggésben rögzítette, hogy a bevonandó szakhatóságokat mind az első-, mind a másodfokú eljárásban megkeresték, a szakhatóságok kikötéseit a döntésnél figyelembe vették. Miután ezen belül az ÁNTSZ is megadta a hozzájárulását, ezért a környezetvédelmi hatóságok akkor jártak volna el jogszabálysértően, ha döntésük meghozatalakor a hozzájárulást figyelmen kívül hagyták volna.